

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1355/06
05.04.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Станојевића, председника већа, Звездане Лутовац, Михаила Рулића, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адв., против туженог "ББ", ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.10044/05 од 29.12.2005. године, у седници већа одржаној 5.4.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.10044/05 од 29.12.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу П.763/04 од 27.6.2005. године, ставом првим изреке одбијен је у целости тужбени захтев тужиље којим је тражила да тужени плати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности износ од 400.000,00 динара, на име накнаде за претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара, на име накнаде за претрпљене душевне болове због страха износ од 150.000,00 динара и на име накнаде за претрпљене душевне болове због наружености износ од 100.000,00 динара, укупно 850.000,00 динара са законском каматом на овај износ почев од дана доношења пресуде до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име накнаде претрпљене материјалне штете (трошкова куповине ортопедских помагала) исплати износ од 53.600,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 29.10.2003. године до исплате, а ставом трећим одлучено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.10044/05 од 29.12.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.399. у вези са чл.491. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У току поступка није учињена битна повреда парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ни повреда из чл.361. ст.2. тач.12. ЗПП на коју се у ревизији указује, јер побијана пресуда садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама утврђеним сагласно стању у списима и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, у саобраћајној незгоди која се догодила дана 23.10.2003. године на подручју СО ГГ у селу ВВ учествовала су возила марке "Сканија" и путничко возило марке "Мерцедес" којим је управљао сада пок. ПП, супруг тужиље. До саобраћајне незгоде дошло је пропустом возача ПП. Путничко возило марке "Мерцедес" било је осигурано код туженог, а сапутник у возилу била је тужиља која је том приликом задобила многобројне тешке телесне повреде. Предметно возило купљено је од стране ПП дана 8.10.1996. године закључењем уговора о комерцијалној продаји бр.36/96, а за време трајања брачне заједнице између тужиље и њеног сада пок. супруга. У полиси о осигурању путничког возила марке "Мерцедес" као осигураник уговор је закључио ПП.

На утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право и одбили тужбени захтев тужиље.

Према одредби чл. 85. ст.1. тач.1. Закона о осигурању имовине и лица право на накнаду штете немају власник односно корисник, сувласник и други ималац моторних возила чијом је употребом причињена штета, без обзира да ли је управљао возилом у моменту настанка штете. У конкретном случају аутомобил марке "Мерцедес" стечен је на основу правног посла - уговора о купопродаји возила у коме је као купац означен супруг тужиље, сада пок. ПП и који је као осигураник закључио уговор о осигурању предметног возила са туженим. Предметно возило представља заједничку имовину тужиље и њеног пок. супруга у смислу чл.321. ЗБПО. Одредбама чл.13. Закона о основама својинско правних односа прописано је да више лица има право сусвојине на неподељеној ствари када је део сваког од њих одређен сразмерно према целини (идеални део). Сувласништво у смислу чл. 85. Закона о осигурању имовине и лица треба

тумачити шире када се ради о заједничкој имовини брачних другова јер ту настаје касније сусвојина када се изврши деоба заједничке имовине. Због тога је правилна оцена нижестепених судова да је тужиља сувласник на колима, на којима као заједничкој имовини има одређени сувласнички удео који није опредељен. Сходно томе, тужиља нема право на накнаду штете у смислу чл.85. ст.1. Закона о осигурању имовине и лица.

Ревизијским наводима да у поступку није утврђено ко је власник возила, оспорава се чињенично стање, што не може бити ревизијски разлог у смислу чл.398. ст.2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл.405. ст.1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Никола Станојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм